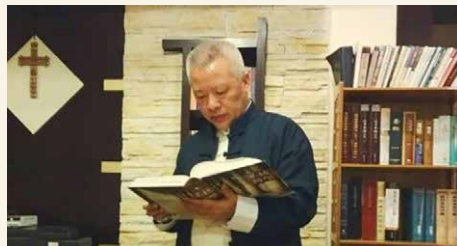

Iran: Ledere for husmenigheter låses inne i knøttsmå eneceller. Der utsettes de for psykisk tortur for å få dem til å fornekte troen. Side 8-11

Myanmar: De skjuler folk hæren jakter **4** | Kristne studenter arrestert – risikerer fengsel **6**
India: Pandemien forsterker vold mot minoriteter **16** | Kirkeleder blir kalt «landsforræder» **18**
Kina: Pastorer bures inne **2** | Sven Aasmundtveit: Å møte ondskap med godhet **12**

Zion-kyrkja i Beijing er ikkje borte. Foto: Bitter Winter

Zhang Chunlei. Foto: Facebook/Zhang Chunlei

ANGREP MOT KYRKJER SOM IKKJE GAV OPP

■ **Tre store uregistrerte** kyrkjer som blei stengde med makt i 2018, heldt fram i små husgrupper. No grip politiet til ny maktbruk.

Zion-kyrkja i Beijing var godt etablert på gateplan i hovudstaden i fleire tiår. Men då Kina 1. februar 2018 innførte ei ny og streng religionslov, retta mot dei uregistrerte kyrkjene, vart det problem.

Zion-kyrkja vart stengt i september 2018 etter å ha nekta å installera overvakingskamera. Styresmaktene tvinga utleigaren til å kansellera leigeavtalen.

Kyrkjefolket heldt fram i små huskyrkjer. Til magasinet Bitter Winter fortel eit medlem at det er «hundrevis» av Zion-møtestader, fleire utanfor Beijing. Medlemstalet kan vera på 25 000 menneske.

To pastorar i Zion-kyrkja, Qie Jiafu og Huang Chunzi, vart arresterte i heimane sine 28. april, skulda for å drive ei «ulovleg forsamling». Medlemmar av kyrkja fryktar at dette er starten på

ein ny kampanje mot dei og andre uregistrerte kyrkjer, skriv Bitter Winter. Qie Jiafu vart sett fri 10. mai.

Politirazzia mot retreat

Love Reformed Church i Guiyang i den sørvestlege provinsen Guizhou er under nye politiingrep etter at også denne kyrkja vart stengt i september 2018.

Den 16. mars kom ein politirazzia mot ein retreat på ein privat eigedom i byen. Fleire medlemmer av Love Reformed Church vart taua inn av politiet. Då Zhang Chunlei, eldste i kyrkja, drog til politistasjonen for å få dei arresterte fri, vart han sjølv sett i varetekt. Han sat der nær sju veker, skulda for å drive ei ulovleg forsamling.

Den 1. mai blei Zhang Chunlei formelt arrestert – skulda for bedrageri. I eit bønnebrev skriv kyrkja at Zhang vart arrestert på grunn av trua si. Dei seier at svindel-skuldningane er grunnlause og absurde.

” I eit bønnebrev skriv kyrkja at Zhang vart arrestert på grunn av trua si.

Frå gravferd til arresten

I Chengdu i Sichuan-provinsen vart Early Rain-kyrkja stengt like før jul i 2018. Pastor Wang Yi vart i desember 2019 dømt til ni års fengsel for undergraving av statsmakta.

Den 7. mai i år vart endå ein pastor, Wu Wuqing, arrestert for å ha «forstyrra offentleg orden». Han hadde forretta ei gravferd for eit medlem i kyrkja. ■

KINA: STENGDE BIBEL-APPAR

Frå 1. mai stramma Kina grepet om bibelspreiing på nettet. Populære mediekkanalar som WeChat og Weibo stengde kontoar med religiøst innhald. Kontoar som vert drivne av dei registrerte og statsgodkjende Kinas kristne råd/Tre sjølv-kyrkja og Den katolske bispekonferansen vart ikkje ramma. Fleire appar med biblar vart stengde.

Kinas kristne er ivrige bibellesarar.

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo
post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Johannes Morken
jm@stefanus.no

Redaksjon:
Marianne Haugerud
Birgitte Moe Olsen

Forside:
Tegning av
Shahrok Heidari
for MvoicesIran

Design:
Tyde: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Opplag:
16 200

Gavekonto:
3000 14 57922

VIPPS:
19013

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatters og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året.
Bestill med SMS:
MAGASIN til 2377 eller
post@stefanus.no

Tilgjengelig som podcast. Kontakt KABB:
kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Bønnekampanje i Chin-delstaten.
Foto: Hakha Campaign for Justice/Facebook

BOMBER, TORTUR OG BØN

■ **Det blei brått** så stille her vest om kuppet om Myanmar. Vi fekk andre kriser å bry oss om. Meir enn fire månader etter at generalane tok makta, står folk i Myanmar og partnarane våre midt i den militære brutaliteten. I det eg skriv dette, er over 800 drepne. Meir enn 4000 menneske sit framleis i arresten og ventar på rettsak. Fem av dei er studentar som Stefanusalliansen støttar i Chin-delstaten i vest. Folket lever i frykt – med våpna retta mot frededelege demonstrantar.

Svolt og borgarkrig

Myanmar står på kanten av ei humanitær krise. Statsapparatet er lamma av sivil ulydnad mot generalane. Svolt trugar. Opprørsgrupper og demonstrantar kjenner seg tvinga til å svara med våpen. Landet kan enda i borgarkrig.

Ein del arresterte vert utsette for systematisk tortur. Det einaste dei har gjort, er frededelege demonstrasjonar mot brutalitet. Somme må grava grøfter, dei skal tru at dei grev si eiga grav. Det fortel overlevande og augevitne til Chin Human Rights Organization.

I delstatane Karen, Kachin og Chin har juntaen sendt fly som har bomba både sivile mål og opprørsgrupper. Titusenvi har flykta ut i jungelen. Ei bestemor i Karen-delstaten fortel til Free Burma Rangers, vår tidlegare partner, at det ikkje er lett å springa frå hæren, når ho sjølv berre er i stand til å gå.

På flukt i jungelen

Men kvinna på over 90 har ikkje gjeve opp. Ho har flykta ut i jungelen før – under den japanske okkupasjonen (1942 – 1945). Ho har opplevd sin eigen hær ha knipetak på folket det meste av tida sidan landet vart fritt frå britisk kolonistyre i 1948. «Det kjennest som eg har

flykta frå den japanske hæren og vår eigen hær heile livet. Men eg er van med dette. Gud er med oss, og barna mine vil ta vare på meg.»

Det ligg ein ukeleg vilje til bøn, motstand og overleving hos henne og hos partnarane våre både i storbyen Yangon – og i Chin-delstaten i vest der det store fleirtalet er kristne. Venene i Yangon løyner folk som gøymar seg for hæren. Les meir om mot og naudrop i dette bladet.

Somme fangar må grava grøfter, dei skal tru at dei grev si eiga grav.

Håp for Myanmar

Ei eksilregjering – skuggeregjering – samlar folk frå ulike etniske og religiøse minoritetar. Det er heilt nytt. Nytt er også ein minister for menneskerettar. Vår mangeårige partnar Aung Myo Min i Equality Myanmar har fått den posten. I Magasinet Stefanus 2-2021 skreiv vi om han: han hadde gått i dekning etter kuppet.

Samlinga i skuggeregjeringa gjev håp om ei Myanmar der minoritetar og menneskerettar vert inkluderte. Vi står saman alle som kjempar mot diktaturet – i politisk kamp og i bøn. ■

■ **Johannes Morken**
Redaktør

Opprørsstyrkar slår til mot demonstrasjonar i den største byen Yangon. Foto: Shutterstock

GØYMER FOLK PÅ FLUKT

Ekteparet er modige nok til å gøyma fleire titals aktivistar som den brutale juntaen i Myanmar vil ha tak i, og dei ber om forbøn for landet sitt.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Eit ektepar som** har vore partnarane våre i Myanmar i årevis, sender oss foto av opprørsstyrkar og tåregass i gatene utanfor vindaugo i storbyen Yangon.

På to stader har dei sikra gøymestad til 84 menneske – folk som deltek i sivil ulydnad mot militæret og familiar av dei ulydige. Av omsyn til dei som gøymar seg, kan vi ikkje fortelja identiteten til venene våre.

Snikskyttarar drep

Magasinet Stefanus møter ekteparet i eit videointervju. Dei sit i Yangon og er opprørte over snikskyttarar som rettar våpna mot sivile for å drepa, også barn. Dei er fortvilte over raid og arrestasjonar. Familiemedlemmar har vore til avhøyr.

– Hjarto våre er knuste og vi sørgjer over at barn, ungdom og eldre vert skotne til døde. Vi har aldri sett slik brutalitet i landet som no, seier dei to som legg til:

– Det skjer også «åndeleg krigføring», fordi nokre få, ytterleggående buddhistiske munkar gir støtte til hæren og tryggingstyrkane i valdsbruken deira.

Ytterleggående buddhistiske munkar har lenge støtta hæren i angrep på dei hovudsakleg muslimske rohingyane, ei hatefull form for religiøs nasjonalisme der minoritetar ikkje har plass.

Svolten trugar

No er nærast eit heilt folk under angrep.

– Det er unntakstilstand i fleire distrikt i Yangon og andre byar. Folk er på flukt frå byane. Mange frå delstatar med minoritetsfolk dreg ut i jungelen. Landsbyar er i brann, seier dei to.

Mange søkjer også mot og over grensene til nabolanda Thailand og India.

Millionar er truga av svolt. Venene våre står sjølve midt oppe i eit arbeid for å sikra kring 1000 familiar mat i Karen og Kachin, to delstatar med minoritetsfolk. Partnarane våre har måtar å nå fram på. Dei viser stort pågangsmot. Stefanusalliansen har gjeve midlar.

Dei er opprørte over generalane sine bombetokt i desse to delstatane og mot landsbyen Mindat i eit

Be om at dette må ta slutt.
Fort. Denne situasjonen er
ikkje til å bera.

Stefanusalliansens vener i Myanmar.

fjellområde i Chin-delstaten. Ein biskop ringte nyleg ekteparet for å be om hjelp til fleire titals menneske på flukt. Ein som har studert hos venene våre og no er pastor i ein av landsbyane, gøymer sjølv 24 menneske på flukt.

«Stopp bombetokta»

Venene våre ber om fleire sanksjonar mot generalane.

– Vi er fortvilte over at Kina og Russland framleis sel våpen som generalane kan bruka mot sitt eige folk.

Dei ber oss også ropa ut at Tryggingrådet i FN må vedta ei flyforbodssone som kan stogga bombetokta over delstatane Karen og Kachin. Dei ber oss krevja at regjeringar i vest får inn mat til folk i Myanmar, gjennom kanalar som hæren ikkje har kontroll over.

Frå gøymestad til motstand

Kring 30 av dei over 100 som i starten fekk gøymestad hos venene våre, hadde bakgrunn frå hæren og politiet. Etter ei tid valde dei å forlata gøymestaden for å gå

saman med etniske væpna grupper for å forsvara folket i Myanmar med våpen.

Venene våre seier at tusenvis av unge demonstrantar heller ikkje ser at dei har noko anna val enn å gripa til våpen mot diktaturet, sidan FN og stormaktene ikkje ville gripa inn. Dei har også søkt inn i område som er kontrollerte av væpna grupper frå minoritetsfolka.

– Generasjon Z opplever at dei difor sjølve må stå opp mot diktatorane. Det gir mening. Så difor må vi støtta dei i bøn, seier partnarane våre.

Til Stefanusalliansen og venene har dei ein sterk appell:

– Be for oss. Be om at dette må ta slutt. Fort. Denne situasjonen er ikkje til å bera. Be om tilgang på mat og vatn. Be om at det ikkje blir meir spille av blod og fleire drap.

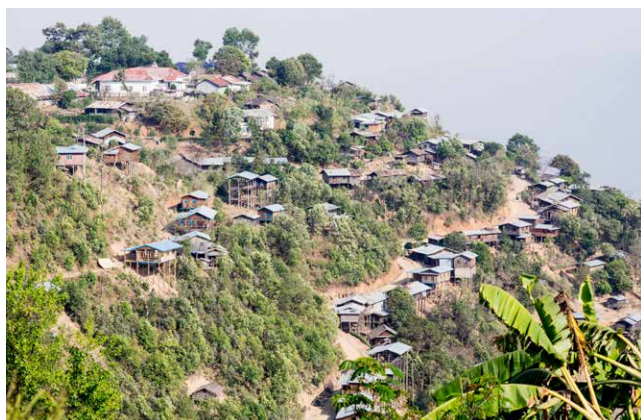
Dei legg til:

– Mange har mista håpet. Vi som trur på Gud, har lovnader og håp. ■

” Jeg kjenner veldig på ansvaret og vil ikke utsette demonstrerende ungdom for unødig risiko.

Harvey Van Bik

DE ER LEI AV UNDERTRYKKELSE

Landsbyen Mindat ligger idyllisk til å fjellene i Chin-staten. Idyllen tok slutt da generalene angrep med tungt skyts. Foto: Shutterstock

Fem studenter ved et kristent universitet som Stefanusalliansen støtter, risikerer opp til tre år i fengsel etter demonstrasjoner mot kuppet i Myanmar.

TEKST: BIRGITTE MOE OLSEN

■ **Siden militærkuppet** 1. februar har demonstrasjoner pågått uten stans. I delstaten Chin, der det store flertallet er kristne, blir motstanden bare sterkere.

– Militærkuppet var ødeleggende for Chin-delstaten som allerede er sosialt, økonomisk og politisk underutviklet i forhold til resten av landet. Det forteller Harvey Van Bik til Magasinet Stefanus i et videomøte. Han er selv chin, en av flere etniske minoriteter. For tiden studerer Van Bik i Hong Kong.

Chin-folket har gjennomlevd flere tiår med diskriminering under militærstyrer. Etter kuppet har chin fra alle samfunnslag sluttet seg til den nasjonale sivile ulydighetskampanjen (CDM) for å vise motstand. Politifolk og offentlige ansatte er blant dem som streiker. Ungdommer marsjerer. Kirkene tilbyr medisinsk hjelp og skjulesteder. I april var over 200 chin arrestert og 21 drept, ifølge Chin Human Rights Organization.

– Så å si alle chin er blitt med i CDM. Det er sterk motstand i Chin-delstaten fordi vi er så lei av undertrykkelsen. Vi ønsker rettferdighet, fred og demokrati. Militærkuppet har ødelagt vårt fremtidshåp, fortsetter Harvey. Han er tidligere baptistpastor og har vært foreleser ved Chin Christian University (CCU) i Hakha, hovedstaden i Chin-delstaten.

Stefanusalliansen støtter et bachelorprogram i økonomi og administrasjon ved CCU. Universitetet stengte dørene etter kuppet og har tilbudt husly til demonstranter og streikende leger. Fem studenter er så langt arrestert for deltagelse i demonstrasjonene. De risikerer to-tre år i fengsel.

Kristentroen motiverer

Chin Christian University har i likhet med mange kristne organisasjoner og kirkesamfunn i Myanmar tatt offentlig avstand fra kuppet og krever gjeninnføring av demokratiet. De ser på frihetskampen som et klart kristent ansvar. I Hakha stiller kirkene

sine lokaler til disposisjon til streikende myndighetsansatte som har mistet boligene sine.

Kirkene har egne helseklinikker slik at demonstranter ikke er avhengig av det offentlige tilbudet. Dessuten fungerer kristne ledere som meklere mellom CDM-bevegelsen og militæret. Når mindreårige arresteres for deltagelse i demonstrasjoner, går pastorene til fengselet og krever deres løslatelse, med risiko for sin egen sikkerhet.

Hjelp fra chin i utlandet

Motstanden i Chin-delstaten har støtte langt utenfor landets grenser. Under tidligere militærregimer opplevde chin-folket grove menneskerettighetsbrudd, utbredt fattigdom og neglisjering fra den bamar-buddhistiske eliten. Tusenvis flyktet til USA, Europa og asiatiske naboland og fortsatte derfra å forsørge sine slektninger i hjemlandet. Nå følger de bekymret med og ønsker å hjelpe.

– Chin-folket står sammen og er godt organisert, sier Harvey. Chin-diasporaen spesielt i USA, Australia og Malaysia bidrar økonomisk til den sivile ulydighetskampen gjennom kirkenettverk.

Via internett styrkes samarbeidet over grensene. Gjennom digitale møter på nett er chin fra hele verden organisert i ulike arbeidsgrupper for å yte motstand mot kuppet. Noen har ansvar for pengeinnsamling, andre for internasjonalt påvirkningsarbeid, og andre igjen for demonstrasjoner. Harvey Van Bik har blitt en sentral del av CDM-bevegelsen i Hakha, selv med bosted i Hong Kong. Hver kveld møter han lokale demonstranter på nettet for å planlegge aksjoner.

På egen risiko

Men det blir stadig farligere å yte motstand mot militærregimet. Midt under et digitalt planleggingsmøte forsvant en av deltakerne plutselig, forteller Harvey. Politiet hadde tatt seg inn i huset og pågrepet ham under møtet. Han ble torturert i arresten.

– Jeg kjenner veldig på ansvaret og vil ikke utsette ungdom for unødig risiko. Jeg er som en storebror for dem.

Svært mange chin som jobbet i politiet eller andre offentlige stillinger, har sluttet seg til CDM-bevegelsen i protest. Disse ser seg ofte nødt til å flykte over grensen til India for sin egen sikkerhet. Mange chin har slektninger i India som kan ta imot dem. Flere hjelpeorganisasjoner bistår flyktningene.

Vil forsvare seg

I møte med den militære brutaliteten og generalenes kuler, tåregass og vold, velger flere CDM-ere nå selvforsvar. De kaller seg Chinland Defence Front (CDF).

– En fredelig motstand er selvfølgelig det vi ønsker. Men det er vanskelig å se på at ungdommene møter vannkanoner og gummikuler bare med forbønn. Når vi blir skutt på, må vi forsvare oss, mener Harvey. CDM-bevegelsen og CDF samarbeider tett for å ivareta sikkerheten.

Slike forsvarsbevegelser har dukket opp over hele landet. I landsbyen Mindat kjempet lokale CDF-ere i flere dager. Men da militæret erklærte unntakstilstand og sendte inn helikopter, var de lokale motstandsfolkene – utstyrt med hjemmelagde våpen – sjanseløse.

Militæret arresterte sivile. De skjøt, ødela hus og kuttet vann- og matforsyningen. Ca. 10 000 flyktet og har stort behov for mat og medisiner. Tusenvis av kvinner, barn og eldre som fremdeles er innestengt i Mindat, er spesielt utsatt for arrestasjoner og i verste fall tortur.

– Jeg har tro på at vi kan vinne frigjøringskampen for Chin-delstaten. Til dere i Norge: Husk oss, tro på oss og støtt oss, sier Harvey Van Bik.

10 000 har flyktet etter det militære angrepet på Mindat, det som var en idyllisk landsby på en åskam. Foto: Chin World/AFP/NTB

UTSETTES FOR 'HVIT TORTUR'

Den iranske pastoren Ron vet hva «hvit tortur» er. Han satt én måned i en knøttliten enecelle i det beryktede Evin-fengselet i Teheran.

TEKST: JOHANNES MORKEN OG MVOICESIRAN

■ **Han vekslet mellom** tre-fire dager i total isolasjon, forhør i sju-åtte timer og nye dager på cella.

– Cella er mindre enn to ganger tre meter og er uten seng, bøker og TV. Allerede etter noen dager føler du det som du ikke får puste, sier Ron i et videointervju med Magasinet Stefanus.

«Hvit tortur» er en psykologisk torturteknikk der innsatte holdes i isolasjon i lange perioder, det er ment å byte ned og isolere offeret.

Truet med følger for familien

Ron var en av lederne i en stor pinsemenighet i Teheran. Dette var en godkjent kirke for armenske kristne. Kirken tok imot flere og flere konvertitter fra Iran. Da den i mai 2013 nektet å slutte med gudstjenester på iransk, ble kirken stengt – og pastor Ron ble arrestert den 21. mai. Ron er ikke hans egentlige navn.

Mannen som forhørte ham, truet pastor Ron med at også kona ville bli plassert på enecelle. Hun ble hentet inn til forhør i syv timer.

– Dette skremte meg. Vår yngste sønn var seks år. Jeg var redd for hva som ville skje med ham. Mannen som forhørte meg, sa at de hadde nok bevis til å sette meg i fengsel i ti år. Han sa at jeg ikke ville få være med i min eldste sønns bryllup, sier pastor Ron og legger til:

– Flere er dømt ti års fengsel, men det kan også være en bløff for å tvinge frem samarbeid, sier pastor Ron.

Mange samvittighetsfanger, inkludert kristne, bahá'íer, journalister og menneskerettighetsaktivister er blitt utsatt for «hvit

tortur». Målet er å infiltrere identiteten og påvirke personligheten deres. Forhørsfolkene leter etter svakheter – som sykdom eller en forseelse fra tiden før de ble kristne.

– Som psykolog visste jeg hva jeg måtte gjøre. Jeg kjenner andre som har sittet i enecelle i mye lengre tid enn meg – både tre og fire måneder. Én satt i fem måneder, sier pastor Ron.

Han ble satt fri mot kausjon, men ble overvåket og kunne ikke gjenoppta kontakten med menigheten, av frykt for å avsløre noen. Ron og kona valgte å forlate Iran.

Ekstrem frykt

Organisasjonen Article18 hjelper fanger som har opplevd «hvit tortur» og familiene deres. I verksteder over flere dager tilbyr fagfolk instruksjon, samtaler og gruppeterapi.

Mansour Borji i organisasjonen Article 18, selv kristen eksiliraner, sier til MvoicesIran at fanger reagerer ulikt. Men ekstrem tretthet, søvnforstyrrelser, uregelmessig hjerterytme, kortpustethet, svimmelhet, kronisk hodepine og fordøyelsessykdommer er typiske reaksjoner.

– Mange som vi har intervjuet, fortalte om angst, fobier eller ekstrem frykt, frustrasjon, depressive episoder og noen ganger paranoia. Mange har konstante mareritt der de gjenopplever de traumatiske hendelsene. Det psykologiske traumet er ofte langvarig og påvirker i stor grad familien og ofrenes sosiale, religiøse og profesjonelle liv, sier Borji til MvoicesIran.

En mye brukt taktikk er å gi de arresterte feilinformasjon, som at en foreldre er arrestert, blitt syk eller til og med er død. I mange tilfeller trues offeret med avhør av søsken, ektefelle eller barn.

– Dette kan i verste fall føre til psykose for offeret, sier Borji.

» **Konvertitter fra muslimsk bakgrunn nektes Bibelen og får Koranen i stedet.**

Falske anklager

Offerets tro hånes. Eller det sette frem falske anklager, for eksempel om tilknytning til fiendtlige stater. Noen kristne er også truet med dødsdom for frafall.

De som forhører, prøver å tvinge fangene til å fornekte sin tro eller til å uttale seg falskt mot andre kristne og ledere. Mange sliter med følelsesmessige problemer i årevis etter torturen.

Forsøkene på å knekke kristne fangers identitet begynner umiddelbart. De arresterte blir presset, det blir forsøkt å få dem til å si at de «handlet mot nasjonal sikkerhet» eller har gjort seg skyldige i «propaganda mot staten».

Konvertitter fra muslimsk bakgrunn nektes noen ganger Bibelen og får Koranen i stedet. Fanger er blitt tvunget til å delta i islam-klasser der imamer «veileder» og «uttrykker mistanker».

Borji sier at bruk av isolasjon gir en «følelse av å være i fengsel permanent». Noen fanger har i intervjuer sagt: «Etter noen dager ba vi bare om å bli tatt til forhør, slik at vi kunne snakke med et menneske.»

Pastor Ron (mørk t-skjorte) som her døper konvertitter, har opplevd «hvit tortur». Foto: Johannes Morken

Står imot presset

Noen er blitt utsatt for en liksom-henrettelse, for å få dem til å frykte døden.

– Enkelte av de arresterte kan bryte sammen, men svært mange holder fast ved sin tro gjennom forhør, i retten og i fengselet. I noen tilfeller har dommerne til og med beundret ofrene, sier Borji.

En advokat fortalte at en kristen klient nektet å fortelle dommeren en «hensiktsmessig løgn» for å fornekte troen mot å slippe ti års fengsel. Henvendt til advokaten utbrøt dommeren: «Hvis vi hadde to sjiamuslimer som dette, ville vi ha styrt verden!»

En rekke konvertittledere er dømt til mellom 10 og 15 års fengsel.

– Det store flertallet av ledere for Irans underjordiske kirkebevegelse har, på tross av dette, holdt ut. Regimets innsats har ikke bare mislyktes, men virket mot sin hensikt, sier Borji. ■

LES MER OM IRAN

- articleeighteen.com
- mvoicesiran.com
- stefanus.no

Vi følger situasjonen for trosfrihet i Iran.

Iran har ikke celler nok til alle, de går etter lederne av huskirkene.

Pastor Ron

Sara Ahmadi og Homayun Zhavah er dømt for å ha truet Irans «nasjonale sikkerhet». Foto: Article18

DØMT FOR Å TRUE IRANS SIKKERHET

TEKST: JOHANNES MORKEN

Sara Ahmadi (43) skal kastes i iransk fengsel i åtte år – for å ha ledet nettverk av små huskirker.

■ **Sara Ahmadi er dømt** for å ha truet Irans «nasjonale sikkerhet». Ankesaken i Revolusjonsdomstolen i Teheran i desember førte ikke frem, utover at Sara fikk redusert straffen fra 11 år. Mannen Homayun Zhavah (62) lider av Parkinson. Han skal sone i to år. Paret tar saken til høyesterett.

Pastor Ron (ikke hans egentlige navn), som forlot Iran i 2013, har kjent paret i over 15 år og vært hjemme hos dem.

– Sara er en dyktig, kreativ og modig pastor med et stort hjerte for sitt folk. Homayoun har ikke noe verv i huskirkene. Han er en god ektemann som støtter sin kone, sier Ron til Magasinet Stefanus.

Møtte Jesus i en drøm

Sara møtte Jesus i en drøm som ung muslimsk jente. Det forandret henne radikalt. Hun delte modig evangeliet med andre muslimer. Hun og mannen åpnet gradvis sitt hjem for en huskirke.

– Det er risikabelt, for politiet eller etterretningstjenestene kan oppdage det. De var villige til å ofre mye for troen, sier pastor Ron.

Da pastoren i nettverket av huskirker dro til USA, overtok Sara som leder. Nettverket har i dag 70 medlemmer. Høsten 2018 deltok ekteparet på en konferanse i Tyrkia, i regi av Pars teologiske senter som gir teologisk opplæring og lederopplæring til ledere i iranske huskirker. Sara og ti andre ble deltidsstudenter hos Pars, som støttes av Stefanusalliansen.

Informant la felle

I juni 2019 dro ekteparet på ferie i byen Amol i nord der en av huskirkene Sara har ansvar for, ligger.

– Et av medlemmene hadde sagt at han hadde en annen gruppe i byen. Han inviterte Sara. Men like etter en gudstjeneste i huskirkene i Saras nettverk, kom det hemmelige politiet. Sara, mannen og to andre ble arrestert. Han som hadde invitert henne, hadde infiltrert huskirkene og laget en felle, forteller pastor Ron.

Homayoun og Sara ble satt i varetekt, først i Sari, nær Amol, og deretter i det beryktede Evin-fengselet i Teheran. De andre ble satt fri.

– Iran har ikke celler nok til alle, de går etter lederne, sier pastor Ron.

Mannen som forhørte Sara visste at hun kjente pastor Ron og henne at det var han som også hadde avhørt Ron da pastoren ble satt på eneceller i mai 2013.

«Ekstrem psykologisk tortur»

Mens Homayoun ble løslatt etter en måned, ble Sara holdt i varetekt 67 dager. 33 av dagene satt hun på enecelle, i en avdeling som Etterretningsdepartementet styrer. Hun ble utsatt for «ekstrem psykologisk tortur», skriver Article18.

Mansour Borji i Article18 sier Iran driver systematisk forfølgelse av persisktalende kristne..

” Regimet er ikke redd for enkeltkristne, men er bekymret for kraften i organiseringen som huskirkene representerer.

Pastor Ron

Folk i nettverket ble oppsøkt av politiet. De ble forsøkt presset til å fornekte troen. De nektet. Derimot signerte alle en erklæring der de lovet ikke å samles igjen.

– I Pars anbefaler vi de som blir arrestert å skrive under erklæringen. Så kan de samles på nytt etter seks måneder. Dersom de ikke signerer, kan de utsettes for mye verre ting. Regimet er ikke redd for enkeltkristne, men er bekymret for kraften i organiseringen som huskirkene representerer, sier pastor Ron.

Sara og Hamoyoun har også fått forbud mot å reise utenlands og forbud mot å være med i sosiale eller politiske grupper. De er også idømt seks måneders samfunnsstraff i et senter for mentalt utviklingshemmede.

Ron sier det er usikkert hva Irans høyesterett vil gjøre med saken til de to. Kanskje vil retten bekrefte dommen, men ikke fengsle dem og gi dem tid til å forlate landet. Men dersom de ikke forlater Iran, vil de bli arrestert og kastet i fengsel, tror pastoren.

Lider av Parkinson

Ekteparet er blitt varslet om soning – midt under pandemien. Ingen hadde da fått tilbud om vaksine. De er innkalt til å starte soningen i midten av juni.

– Å kaste en mann som Homayoun, i hans alder og med hans sykdom, i fengsel bare på grunn av medlemskap i en huskirke, ville vært sjokkerende, hadde det ikke vært for Irans systematiske forfølgelse av persisktalende kristne, uavhengig av alder eller helse, sier Mansour Borji i trosfrihetsorganisasjonen Article 18 i London. De kjemper for kristne i Iran.

Advokaten til ekteparet avviser at de deltar i noe som truer nasjonens sikkerhet. Han sa i retten også at siden Homayoun lider av fremskreden Parkinson, kan han ikke delta i noe som truer landets sikkerhet, selv om han skulle ha ønsket det.

Ber om forbønn

Sara sier at hun ikke har noen personlige bønneønsker.

– Be for vårt kjære land slik at Herrens nåde og kjærlighet vil bli kjent her. Måtte vi få synge nye sanger for Herren, og må vi løfte hans store navn i Iran. Takk for at dere er med oss i hvert skritt og for at dere gir meg strålende utdanning. Jeg er så takknemlig for den hellige familien som vi er en del av i Herren. ■

Møte ondskap med godhet

Skal vi tro Jesu egne ord, så er det å oppleve forfølgelse noe uunngåelig for den kristne kirken. For oss som lever i et rolig hjørne av verden er ikke dette noe vi opplever til daglig, men over store deler av verden koster det å følge Jesus. Det å møte ondskap med godhet er den radikale veien Jesus viser oss. Det er den veien Jesus selv gikk.

Følgende fortelles om ørkenfaderen Antonius og hans disippel Ammonas. Ørkenfedrene er betegnelsen på de som reiste ut i ørkenen, særlig i Egypt, fra 300-tallet og århundrene etterpå, for å leve i bønn. Antonius regnes gjerne som den første ørkenfaderen. En gang tok han med seg Ammonas på utsiden av cellen der han bodde, viste ham en stein og sa til ham:

«Gjør vondt mot denne steinen og slå den.» Han gjorde det. Så spurte Antonius ham: «Har steinen sagt noe?» Han svarte: «Nei.»

Da sa Antonius: «Du vil også bli i stand til det samme», og det er også hva som skjedde. Abba Ammonas vokste slik i godhet at han ikke lenger lot seg merke med ondskap.

TEKST: SVEN AASMUNDTVEIT, Salmedikter og ikonmaler

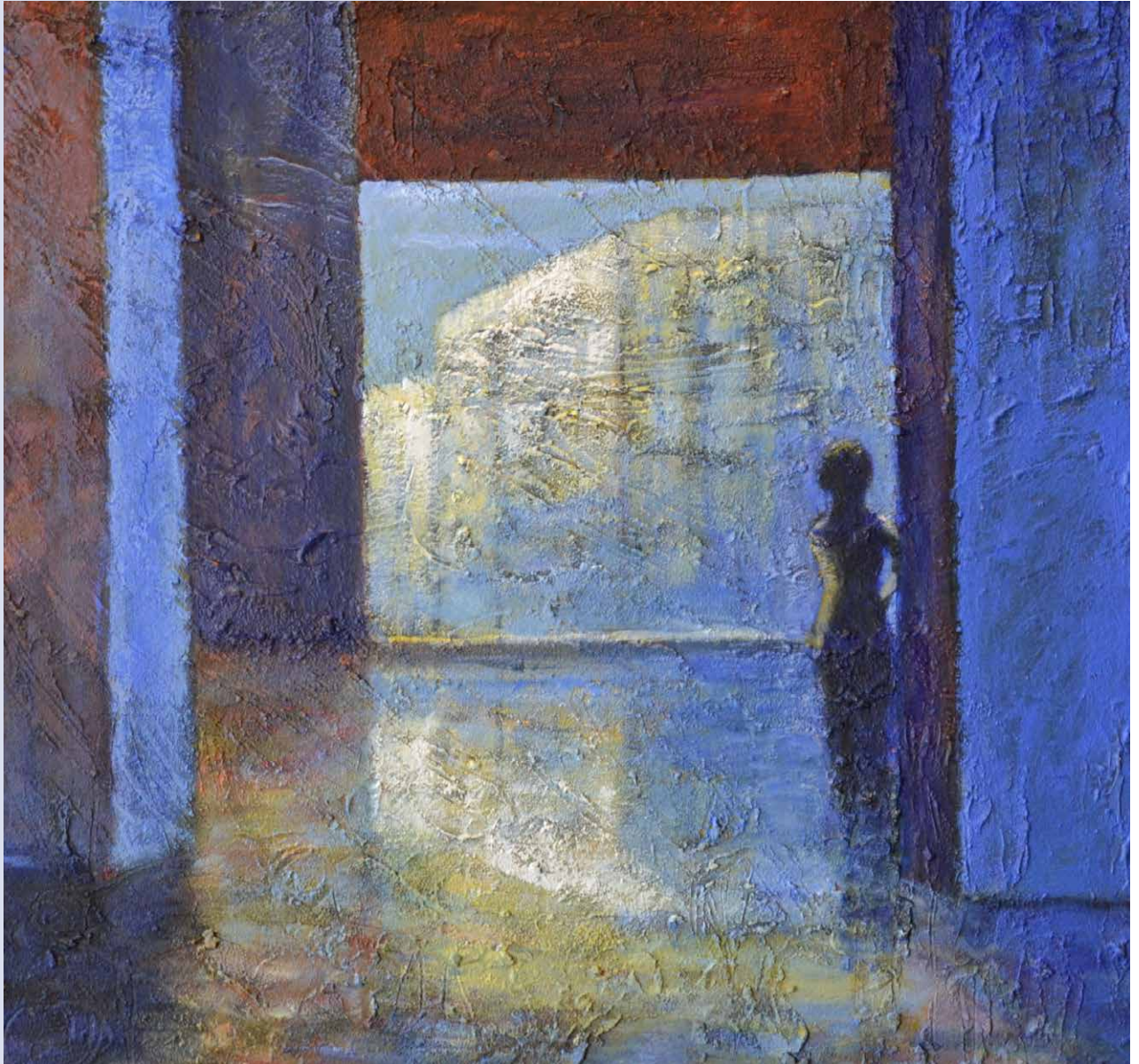
Som steinen tåler slag og spark

Som steinen tåler andres slag og spark,
gi meg å være død for verdens ondskap.
Så jeg kan møte mørketid med dag
og uforstand med vennlighet og klokskap.

Gi meg å ha mitt liv i deg, min Gud,
og være som en kilde i det tørre,
der legedom og håp kan strømme ut,
og det jeg er, gi rom for noe større.

Som steinen var du død for spark og slag,
men øynene var levende og milde.
Du lot deg fanges inn av død og grav,
men Klippen som de slo, ble til en kilde.

© *Sven Aasmundtveit*

Maleri: Reidar Kolbrek

Kurser EU-ansatte om trosfrihet

I mai var Stefanusalliansen invitert til å holde en digital undervisning for ansatte i EUs utviklingsdirektorat – INTPA. Dette skjedde gjennom det nordiske økumeniske nettverket for trosfrihet, NORFORB, som vi lenge har samarbeidet med om utvikling av læringsressurser.

Undervisningen handlet om hvordan trosfrihet og kvinners rettigheter henger sammen og forsterker hverandre. Deltagerne arbeidet med problemstillinger som er relevante i deres arbeid på ambassader eller i organisasjonen. Før den digitale workshopen skulle deltakerne ta NORFORBs nettbaserte kurs om samme tema.

– Det er veldig spennende at Stefanusalliansen får mulighet til å kurse diplomater og beslutningstakere som legger føringer for internasjonalt trosfrihetsarbeid. Interessen for NORFORBs læringsressurser viser at disse holder høy kvalitet og treffer et behov der ute, sier Lisa Winther som holdt kurset sammen med Katherine Cash i Svenska Missionsrådet.

I juni skal NORFORB kurse ansatte i EUs utenriksstjeneste.

Lisa Winther (t.h.) og Katherine Cash kurser ansatte i EU.

Kristen sykepleier banket opp

Flere kristne sykepleiere i Pakistan er grunnløst beskyldt for blasfemi. En av sykepleierne er gått i dekning etter å ha blitt banket opp, selv om politet frifant henne. En annen sak er løst av dialog. Men flere episoder kunne ha kommet helt ut av kontroll.

– Det er bekymringsfulle saker. Vi har bedt myndighetene stoppe overgrepene, sier Sajid Christopher i Human Friends Organization til Stefanusalliansen.

LES MER PÅ NETTET

Les og se video på www.stefanus.no

Pandemien førte til mange innskrenkninger i trosfriheten. Men lar de utvidede fullmaktene seg reversere?

KOMMENTAR: BIRGITTE MOE OLSEN

■ **Minst 123 land** har innført noen former for begrensninger på religiøs utfoldelse under pandemien. Det viser en rapport fra den svenske organisasjonen IDEA International som driver demokratistøtte.

Restriksjonene inkluderte stenging av gudshus, forbud mot religiøse samlinger eller begrensninger på deres størrelse og åpningstid. Mange av begrensningene var legitime innskrenkninger i tanke-, samvittighets- og religionsfriheten for å sikre offentlig helse. Men pandemien førte også til brudd på trosfriheten og var ødeleggende for enkelte religiøse minoriteter.

Forskjellsbehandling

Fra land som Pakistan, Myanmar og Nepal har vi tydelige eksempler på at religiøs diskriminering ble enda sterkere under pandemien:

- Majoritetsbefolkningen fikk samle seg til religiøse feiringer mens minoritetene ikke fikk.
- Minoritetene ble straffet hardere for brudd på koronarestriksjoner.
- Religiøs tilhørighet avgjorde om man fikk nødhjelp eller ikke.

Da dødstallene steg på Sri Lanka, innførte myndighetene et påbud om kremasjon. Det påvirket den muslimske minoriteten uforholdsmessig da kremasjon er i strid med islamsk skikk. Påbudet var heller ikke i tråd med Verdens helseorganisasjons anbefalinger.

Kina utnyttet pandemien til å øke forfølgelsen av religiøse minoriteter, og da koronasmitte brøt ut i såkalte «omskoleringsleirer» fikk muslimske uigurer der ikke tilgang på tilstrekkelig medisinsk hjelp.

Fattigdom

Religiøse minoriteter tilhører ofte de fattigste, med dårlig tilgang til utdanning, helsetjenester og sikker inntekt. De kan ikke velge å holde seg hjemme for å unngå smitte og har dårligere tilgang på medisinsk behandling dersom de blir syke.

Disse daglige utfordringene forsterkes i en krise. I Irak har religiøse minoriteter fått det

Human Friends Organization (HFO), Stefanusalliansens partner, ga mat til kristne og andre som ble diskriminerte under pandemien i Pakistan. Foto: HFO

KNEBLER TROSFRIHETEN

verre under pandemien, melder organisasjonen Kirkut Now. Mange jesidikvinner ble holdt som sexslaver av IS. Fortsatt lever mange som kom seg fri i interne leirer for flyktninger. Men på grunn av reiserestriksjoner har de under pandemien ikke hatt tilgang på nødvendige mentale helsetjenester og medisiner.

Andre minoriteter har mistet levebrødet eller tatt barna ut av skolen for å spe på familiens inntekt. Det har også vært en kraftig økning i vold i hjemmet mot irakiske kvinner.

Syndebukker

Mens kinesere og andre med asiatisk utseende opplevde dårlig behandling og mistenksomme blikk i Europa og USA ved starten av pandemien, har allerede diskriminerte muslimske minoritetene fått skylden for lokal smittespredning i Asia.

Koronaviruset ble omtalt som «korona-jihad» i India da smitte kunne spores til en muslimsk misjonsorganisasjon. Muslimer opplevde netthets, voldelige angrep, boikott av butikker og ble nektet medisinsk hjelp som en følge av rykteflommen.

Intoleransen mot muslimer økte også i Nepal og Sri Lanka. I Malaysia ble muslimske rohingya-flyktninger fra Myanmar nektet tilgang

til moskeer, mens sjiamuslimer fra hazara-minoriteten i Pakistan fikk skylden for lokal smittespredning etter en pilegrimsferd til Iran. Andre steder er kristne eller jøder blitt stemplet som syndebukker.

Makt kan misbrukes

Mange myndigheter har benyttet pandemien til å innføre strenge begrensninger på demokratiske rettigheter samtidig som de har utvidet egne fullmakter. Minoriteter er utsatt for strengere restriksjoner enn nødvendig. Pandemien har ført til mer overvåking og sporing – noe som lett kan misbrukes ovenfor utsatte tros- og livssynsgrupper og bidra til større kontroll.

Den store bekymringen er at begrensningene vil fortsette etter pandemien. Forskere ved Asia Center ser at i Sørøst-Asia følger restriksjonene en tydelig trend: Nasjonale kriser brukes som et påskudd for å begrense demokratiet. De utvidede fullmaktene misbrukes og lar seg ikke lett reversere.

” Nasjonale kriser brukes som påskudd for å begrense demokratiet.

Dette er tankevekkende siden trosfriheten og det globale sivilsamfunnet var under sterkt press også før pandemien. Når verden begynner å åpne seg igjen, blir det avgjørende at begrensningene reverseres slik at trosfriheten blir ivaretatt og folk kan nyte sine demokratiske friheter. ■

FORSTERKA HATET UNDER KATASTROFEN

Hindunasjonalistane i India utnyttar den katastrofale pandemien til forsterka hatet mot muslimar og kristne.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Då pandemien ramma** India i mars 2020, fekk hindunasjonalistar ein ny sjanse til å framstilla religiøse minoritetar som farlege.

April 2020: Ein tidlegare offiser i den indiske hæren måtte stoppa motorsykkelen ved ei provisorisk vegsperring sør for New Delhi. Folk på vegsperringa identifiserte han som muslim. «Desse folk spreier koronaviruset. Ta han!»

Mannen fekk eit tau om nakken. Det vart stramma. Han svima av, ifølgje politirapporten. På sjukehuset blei han akutt operert, melde The Washington Post.

Leiarar i det hindunasjonalistiske regjeringpartiet BJP påstod at eit muslimsk møte i Delhi i midten av mars 2020 spreidde smitten. Slik vart muslimar raskt demoniserte. Også andre var under press:

«Pandemien forsterka ein urovekkjande og årelang trend med trakassering og vald mot dalitar, muslimar, kristne og andre minoritetar», skriv Den amerikanske kommisjonen for internasjonal trusfridom (USCIRF) i 2020-rapporten.

Festivalar for millionar

Hindunasjonalistiske BJP har styrt India sidan 2014. Den grunnleggjande ideen er at for å vera ein god indar, må du vera hindu. Det har gitt hinduekstremistar rom for å angripa minoritetar.

Etter å ha stengt ned landet 24. mars 2020 erklærte regjeringa i februar at kampen mot pandemien var vunnen. Landet opna igjen. I mars kom ei sterk åtvaring om ein ny og farleg virusvariant. Men helseministeren heldt fast på at pandemien var over.

I staden for nytt smittevern, starta regjeringpartiet valkamp før parlamentsvalet. Statsminister Modi var på store valmøte. Gigantiske hindufestivalar samla, med statleg støtte, millionar. Dette spreidde smitten lynraskt.

Eg trur at pandemien gjer at fleire vil spørja om hindunasjonalismen er god for India.

Stefanusalliansens partnar

Parlamentsmedlem Tejasvi Surya anklager muslimer. Foto: Wikimedia Commons

- **India – folk og tro**
- Folketall: 1,4 mrd
- Verdens største demokrati
- Grunnloven: Ingen religion skal begunstiges av staten
- Hinduisme: 78,9 prosent
- Islam: 15,4 prosent (flertallet sunni)
- Kristne: 2,5 prosent
- Sikher: 1,7 prosent
- Jøder, buddhister m.fl.: 1,5 prosent (Kilde: pewresearch.org)

seg og skaffa oksygen og sjukehussenger og at det kostar hinduar livet. Regjeringspartiet karakteriserte på Twitter dei 16 som «medisinske terroristar» som hadde «teke liv utan å sprengje bomber».

Opposisjonen i Kongresspartiet reagerte kraftig: «Dette er forsøk på å fyra opp hat berre fordi dei er muslimer.» Parlamentsmedlem Surya har flere ganger tidligere rettet verbale angrep mot muslimer.

Politiet etterforska påstandane frå Surya. To blei arresterte, mistenkte for svindel med sjukehussenger. Men dei stod ikkje på lista til hindunasjonalisten. Dei 16 blei pressa ut av jobbane sine, men fekk dei etter kvart tilbake.

Motkraft mot splitting

Det finst motkrefter mot splittinga. Stefanusalliansens partnar gler seg over solidaritet på tvers av religionar under pandemien: Kristne, muslimer og sikhar stiller opp for andre, utan omsyn til tru: Sikhar skaffar oksygen, kristne mobiliserer, ein muslim tok seg av rituala under kremeringa av ei hindukvinne som familien ikkje våga å røra.

– Er det debatt rundt hatet mot minoritetar under pandemien?

– Store media er ofte kontrollerte av grupper som sympatiserer med regjeringspartiet eller andre hindunasjonalistar. Mange TV-stasjonar promoterer hindunasjonalismen og gjev rom for angrep på muslimer. Dei opnar ikkje for slike diskusjonar, seier partnaren vår.

– Men fleire spør seg korleis India kan tillata splittinga. Det er ein liten, men bryande debatt om angrep på religiøse minoritetar. Eg trur pandemien gjer at fleire vil spørja om hindunasjonalismen er god for India. ■

– Hindunasjonalistane brukar aktivt store festivalar for å samla hinduismen rundt ei samla forteljing. Med agendaen «berre hinduar er gode indarar» skaper dei nye festivalar eller støttar eksisterande. Staten og BJP-styrte delstatar brukar også pengar på festivalar, seier leiaren for Stefanusalliansens partnar i India, som vi av tryggingssgrunnar ikkje kan namngje. Organisasjonen gir rettshjelp til offer for brot på trusfridomen – innan fleire religiøse minoritetar.

Den andre smittebølgja vart katastrofal. Frå 8000 smitta den 1. februar passerte talet på nye smitta på éin dag 400 000 i mai. Ved utgangen av mai var meir enn 300 000 døde. Mørketala er store.

Partnaren vår er glad ingen gjekk til angrep på hinduar etter festivalane, slik hinduekstremistar har gått til angrep på muslimer.

Demoniserer muslimar

Demoniseringa av muslimar held derimot fram. I delstaten Karnataka i sør, tidleg i mai 2021: Eit ungt medlem av parlamentet, Tejasvi Surya frå regjeringspartiet, går inn i eit covid-19-senter. Blant 205 tilsette finn han 16 muslimske namn. Dette skjer i ein situasjon der det er desperat mangel på sjukehussenger og oksygen. Mange får aldri ei seng.

Surya spør retorisk – på ein video som spreier seg på sosiale media – om dette er eit covid-senter eller ein koranskule. Han hevdar – utan frugg av prov – at dei 16 muslimane har svindla til

‘GUD FORLATER IKKE INDIA I DAGENS MØRKE OG HÅPLØSHET’

Kirkeleder i India ble anmeldt av leder i regjeringspartiet og beskyldt for landsforræderi. Årsak: Han står bak publisering av hinduekstremisters angrep på kristne.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ – **Anklager om forræderi** sitter meget løst og brukes mot alt. Propagandamaskinen går hele tiden, sier Vijayesh Lal i et intervju med Magasinet Stefanus. Han er generalsekretær i Det evangeliske fellesskapet av kirker i India (EFI), en av tre kirkefamilier i landet.

Voldsangrepene mot både kristne og muslimer skjøt fart etter at det hindunasjonalistiske partiet BJP kom til makten i 2014. EFI har gjentatte ganger kritisert regjeringen for å undergrave grunnloven, trosfriheten og demokratiet, både ved egen politikk, ved å legitimere ekstremisters angrep på muslimer, kristne og andre minoriteter og ved at politiet lar voldsmenn gå fri.

Voldsrapportene stoppet

EFIs egen kommisjon for trosfrihet har publisert månedlige og årlige rapporter om angrep på kristne. Men 1. mars stoppet brått rapportene på EFIs hjemmesider.

– Ja, du har rett, de stoppet, forklarer Vijayesh Lal i et intervju fra kontoret i New Dehli.

En årsakene var at India ble rammet av en dødsbølge under pandemien. Lal, som sammen med sin kone selv overlevde covid-19 etter dramatiske døgn på sykehus i fjor, bruker det meste av tiden på kirkelig mobilisering: Skoler og pandemi-stengte kirker åpnes som covid-senter. Leger hjelper pasienter som ikke får plass på sykehus. Det er etablert hjelpe-linjer for både covid-syke og mentalt syke.

Både evangelikale kirker, andre protestantiske kirker, katolske kirker og ortodokse kirker har mobilisert – mer enn sin egen kapasitet. Kirkenes institusjoner er den nest største tilbyder av helse- og omsorgstjenester i India, etter staten.

2. februar 2020: Religiøse ekstremister bryter seg inn i en kirke i delstaten Maharashtra, ødelegger inventar og brenner Bibelen.

En liten indisk gutt ber for landet sitt under pandemien. Foto: Shutterstock

Ingen angreppspause

Men publiseringen av voldsrapporter ble satt på vent også av en annen grunn.

– En av lederne i regjeringspartiet BJP anmeldte meg til politiet. Han påstod at jeg ærekrenker India og ville ha meg tiltalt for forræderi. Derfor valgte vi å gå litt under radaren. Men vi samler data og vil ta opp igjen rapporteringen, sier Vijayesh Lal.

Hinduekstremistenes angrep har nemlig ikke tatt pause. Ved utgangen av mai var det registrert over 120 nye voldelige angrep på kristne siden nyttår – omtrent som i fjor på samme tid.

Den 5. april var en pastor i Karnataka og hans kone på besøk hos hennes søster. Pastoren ble dratt ut fra teselskapet av en ekstremistmob. Han ble beskyldt for konvertering, halt gjennom byen og tvunget til å fremsi hinduritualer. Pastoren ble skadet og ligger (i slutten av mai) på sykehus.

Timer før vi snakket sammen ble en pastor drept i delstaten Odisha. Få dager før intervjuet ble faren til en pastor drept i nordvest, åpenbart på grunn av familiens tro, ifølge generalsekretær Lal.

9. februar 2021: Mobb angriper presbyteriansk skole i Assam. Setter fyr på hus og knuser møbler.

Kriminaliserer konvertering

Åtte delstater, styrt av det hindunasjonalistiske regjeringspartiet BJP, har innført strenge lover for å hindre konvertering av hinduer. De kalles lover om religionsfrihet, men kriminaliserer i praksis alle konverteringer.

Med loven i hånd angriper hindunasjonalistisk mobb kristne på landsbygda og i landsbyer og beskylder dem for ulovlige konverteringer.

Lovene er gjennom 2020 i flere delstater utvidet. Muslimske menn som gifter seg med hindukvinner anklages for å angripe hinduistiske India med «kjærlighets-jihad». Dette opprører kirkelederen.

– Selv kjærlighet er altså nå tabu, sier Vijayesh Lal.

Han fortsetter:

– Også likhet, rettferdighet og brorskap, som grunnloven garanterer, er blitt forbrytelser. De som søker disse verdiene, sitter i fengsel. Som den 83 år gamle jesuittpresten Stan Swamy. Han har kjempet for urfolks rettigheter i Jharkand, ble arrestert 8. oktober og sitter fortsatt i fengsel.

«Hatet løftes frem»

Generalsekretæren fortsetter:

– De som sprer hat, løftes derimot frem. Staten har åpent sluttet seg til de kriminelle i deres målrettede angrep mot samfunn, religioner og etniske grupper. Hver ny lov kriminaliserer det gode og som en gang var lovlig og lar dette bli angrepet av ikke-statlige aktører, som RSS.

” Han ville ha meg tiltalt for landsforræderi. Derfor valgte vi å gå litt under radaren

Vijayesh Lal

RSS er en hindunasjonalistisk, paramilitær organisasjon som aktivt fremmer hindutva-ideologien – at India er et land for hinduer.

– De snur Indias verdier på hodet. Ledere svikter. Vi ser endeløse gjørmespredende TV-nyheter og TV-show. En dyster og kald vinter har rammet oss, sier Lal.

– Ser du håp for India?

– Jeg er ikke håpefull for regjeringens håndtering. Jeg anklager ikke hinduene som var med på de store festivalene →

Pastor Ram Nivas (t.v.), kona Pinky (i midten) og et kirke-medlem bankes opp i et angrep i Bihar-staten 22. April.

Foto: CSW

→ som spredte smitten. Jeg anklager regjeringen som tillot festivalene. Nå slår regjeringen også ned på kritikk. En av mine venner skrev på sosiale medier at regjeringen er ferdig vaksinert – den er immun mot kritikk, sier Lal og legger til:

– På den andre siden ser jeg at svært mange nå under pandemien virkelig stiller opp for hverandre, uavhengig av tro. Sikker, kristne og muslimer hjelper syke, frakter folk til sykehus og skaffer oksygen. Når jeg ser brorskap utfolde seg under katastrofen, tenker jeg at hatet kanskje ikke har slått helt rot. Men jeg ser også dem som har brukt pandemien til å spre enda mer hat. Det skaper nye bekymringer.

Vijayesh Lal har likevel håp.

– Gud er allmechtig. Han elsker India. Gud går ikke fra landet i håpløsheten og mørket. Og til tross for forfølgelsen vi møter, fortsetter kirken å arbeide og elske. Alt dette gir håp. ■

” Til tross for forfølgelsen vi møter, fortsetter kirken å arbeide og elske.

Vijayesh Lal

STORE MØRKETALL

I fjor ble det registrert 327 voldelige angrep på kristne, ifølge EFIs rapporter. Minst fem kristne ble drept og minst seks kirker ble brent ned. Men det er store mørketall – mange våger ikke rapportere av frykt for nye angrep, eller de har ingen juridisk hjelp til å gå til politiet.

DE GIR OFRENE JURIDISK HJELP

25 år gammel kvinne mistet sitt ufødte barn åtte måneder ute i svangerskapet da en hindu-ekstremistisk mobb angrep et kristent møte. Stefanusalliansens partner hjelper henne.

TEKST: JOHANNES MØRKEN

■ **Den gravide kvinnen** og hennes mann var 26. januar på møte i en menighet i Indore i delstaten Madhya Pradesh. Delstaten var akkurat blitt den åttende indiske delstaten til å innføre en langt strengere lov for å kriminalisere konverteringer fra hinduisme til kristen tro.

En hindunasjonalistisk gruppe angrep menigheten hadde leid lokale i et lokalt mediesenter. Angriperne sang hindunasjonalistiske slagord, rev ned bilder og ødela inventar. Mobben på 25-30 personer anklaget de kristne for å drive konvertering.

Den 25 år gamle gravide kvinnen ble slått, falt og ble sparket bevisstløs. Det ufødte barnet døde i ambulansen på vei til sykehuset, forteller hun til avisen The Diplomat. Ifølge politiet, som avisen kontaktet, hadde intet angrep skjedd, ingenting var ødelagt.

Stefanusalliansens partner i India, som av sikkerhetsgrunner ikke kan navngis, gikk inn i saken.

– Vi har hjulpet paret med å anmelde saken som nå er under etterforskning, og vi hjelper med å søke erstatning. Dette er ett av mange eksempler på at politiet ikke beskytter minoriteter mot angrep, sier hun.

Lederen av mediesenteret sier at slike angrep skaper en konstant frykt.

Truet med å drepe

I september i fjor kom hindumobben til en liten kristen landsby i øst. Innbyggerne fikk valget

Meerabehn (t.h. – ikke hennes egentlige navn) mistet sitt ufødte barn.
Her sammen med sin mann.

Denne kirken fikk åpne igjen etter hjelp fra vår partner.

Politiet har plikt til å beskytte minoritetene. Når det gang på gang ikke skjer, må vi ta saker til retten.

Stefanusalliansens partner

mellom å forsvinne – eller bli drept. Først etter to måneder kunne landsbyfolket vende tilbake til en landsby der drikkekilden var tilgriset. Politiet hadde nektet å beskytte landsbyen.

– Vi skaffet advokat som tok saken til delstatens høyesterett. Retten beordret politibeskyttelse.

Den 3. oktober ble et bønnemøte i en landsby 25 kilometer fra hovedstaden Ranchi i Jharkand angrepet. De 40 kristne stod overfor en mobb på cirka 1500, mange fra nabolandsbyene.

I stedet for å ta angriperne, satte politiet kristne i varetekt. I dagene etterpå ble de kristne i landsbyen nektet tilgang til helsehjelp og matforsyninger, for å presse dem til å gi opp troen.

Etter at vår partner sendte advokat ba politiet landsbyrådet om å la være å kalle de kristne inn til avhør. Hjelpen fra vår partner fortsetter, for å sikre friheten for landsbyens kristne.

Hat i sosiale medier

Stefanusalliansens partner er bekymret over sterk økning i bruken av sosiale medier for å hisse opp til hat og vold.

For et drøyt år siden ble en kristen skole sentralt i India utsatt for en hindunasjonalistisk gruppe som satte frem krav om at skolen skulle montere en hindufigur. Skolen nektet. På sosiale medier ble det varslet en ny dato da aktivistene ville komme tilbake. Kampanjen vokste. Skolen bad om politibeskyttelse, men ble nektet.

– Da tok vi saken til høyesterett som beordret politibeskyttelse. Politiet har plikt til å beskytte minoritetene. Når det gang på gang ikke skjer, må vi ta saker til retten, sier vår partner.

Grunnløse påstander

Høsten 2020 fikk religiøse ekstremister de lokale myndighetene i en landsby i Karnataka til å tro at en kirke var bygget på en tomt menigheten ikke eide – og at de drev ulovlig konvertering. Kravet var at kirken måtte stenges for godt. Begge påstandene viste seg grunnløse. Men aktivistene spredte kampanjen i sosiale medier.

– Vi sendte advokater som bad om politibeskyttelse for kirken, sier vår partner.

Kirken fikk åpne igjen for enkeltmenneskers bønn under pandemien.

– Kristne og muslimer utsettes i økende grad for slike bekymringsfulle kampanjer. De beskyldes for å ville prøve å dominere det hinduistiske India – kristne ved å konvertere fattige, muslimer ved å gifte seg med hinduer eller ved å spre viruset. Slike kampanjer er meget bekymringsfulle. ■

ANGREPET UNDER BØNNEMØTE

Den 22. april ble en pastor og kona hans brutalt angrepet av seks personer i landsbyen Riga i Bihar. Pastorens høyre arm ble brukket. Både han og kona fikk ribbeinsbrudd. Paret var invitert av en kristen til å be hjemme hos ham. Husverten pådro seg også alvorlige skader da han prøvde å beskytte gjestene. Angriperne vandaliserte huset mens en stor folkemengde ropte at de kristne måtte bli drept! Overfallsmennene dro etter å ha truet de kristne med nye angrep hvis de ikke fornektet sin tro.

De tre trengte øyeblikkelig legehjelp. Flere sykehus nektet innleggelse fordi de ikke hadde plass. Pastoren ble innlagt på et sykehus fire timers biltur unna og lå på intensivavdelingen i 11 dager. De tre kommer seg sakte fra traumet.

Kilde: Morning Star News

Barn hjelper mer enn før

Barna i Grefsen kirkes barnehage i Oslo stiller opp for sine venner i Kairos «søppelby».

Med rødt nivå måtte barnehagen i år droppe foreldre-kaffen med salg av mat og barnas kunst. I år oppfordret barnehagene derimot foreldre til å gi på vipps.

Barna selv blir fortalt om arbeidet til Stefanusbarna i Kairo, hvordan barna i «søppelbyen» har det og hva pengene går til – gjennom samlinger, filmer, bilder og historier. De legger penger på fastebøsser i barnehagen, og barna får med seg bøsser hjem som mange tar med tilbake.

Mor til et av barna la i år ut en tegning på Facebook. Familie og venner, også familier som har hatt barn i barnehagen tidligere, ga god respons. Det kom inn 11 500 kroner bare på den måten.

– Slik ble det mye mer innsamlet i år enn tidligere år, sier Borghild Hukkelberg i barnehagen.

Barnehage har overført 22 500 kroner til Stefanusalliansen i 2021.

Barna i Grefsen kirkes barnehage lærer om livet i Kairo.

Sammen over grenser

Fra Kristi himmelfartsdag til St. Hans inviteres alle norske menigheter til å være med i en digital innsamlingsaksjon – for å styrke deres misjonsprosjekter og engasjementet for den globale kirke. Aksjonen arrangeres av organisasjonene som er med i Samarbeid for menighet og misjon.

«Sammen som kirke» ble første gang gjennomført i 2020 som en reaksjon på den tøffe koronasituasjonen våre søsterkirker og partnere står i. Norske menigheter har heller ikke hatt mulighet til å samles og ha det samme fokus på sine misjonsprosjekt som tidligere. Aksjonen løfter frem lokalkirkens ansvar for den verdensvide kirke. I fjor utløste dette mange nye, kreative og gode metoder for å samle inn penger. Flere av Stefanusalliansens menigheter er med på aksjonen. Les mer: www.kirken.no/sammen

Ny aksjon for å stå sammen over grenser.

Votter og luer for Kairo

Menighetene i Den norske kirke i Trysil bidro med hjemmestrikkede sokker, votter og luer til det årlige «strikketreet». Inntektene på vel 6500 kroner går via Stefanusalliansen til arbeidet i Kairos «søppelbyer».

Votter, luer og sokker pakket i plast under pandemien.

Går sammen for forfulgte

Flere menigheter i sørlige del av Oslo har fellesgudstjeneste på Søndag for de forfulgte 14. november. Bydelskirken Filadelfia, Klemetsrud og Mortensrud kirke (Den norske kirke) og Oslo Søndre Frikirke møtes i Frikirkens lokaler (i Senter Syd i bydelen Mortensrud). Kollekten går til Stefanusalliansen. Sokneprest Trond Løberg taler. Menighetene har i 12 år hatt fem årlige fellesgudstjenester – en av dem er på Søndag for de forfulgte, forteller Jan Frikirke-pastor Gossner. Både han og Løberg er tidligere styremedlemmer i Stefanusalliansen.

Jan Gossner – her på en talerstol i Myanmar.

Winther går til Digni

Lisa Winther er ansatt i et toårig vikariat som seniorrådgiver i Digni. Hun har fått permisjon fra sin stilling som seniorrådgiver for menneskerettigheter.

– Jeg er takknemlig for 11 spennende og meningsfulle år i Stefanusalliansen. Nå er tiden for å utvide min erfaring med nye oppgaver.

Digni er norske misjonsorganisasjoners paraply i møte med Norad. Winther skal blant annet arbeide med nettbasert læring. Det har hun drevet mye med i Stefanusalliansen der digitale ressurser for undervisning i trosfrihet er utviklet sammen med nordiske partnere.

– Jeg gleder meg også til å bringe inn trosfrihet som perspektiv i utviklingsarbeidet i Digni, sier Winther.

Lisa Winther får permisjon.

